

BR WIRO AHSMANN

geboren te Hilversum op 6 januari 1921
overleden te Dongen
op 29 september 2007

Op de leeftijd van 25 jaar ging Toon naar Dongen, waar hij het postulaat begon bij de Broeders van Onze Lieve Vrouw van Lourdes. Op deze leeftijd zal het zeker een zeer bewuste keuze zijn geweest.

Bij zijn inkleding kreeg hij de kloosternaam Wiro. Op 19 maart 1948 deed hij zijn eerste professie. In zijn verder leven is Heiloo, met een enkel kort verblijf in Den Haag, steeds zijn woonplaats geweest. In de Sint-Willibrordusstichting bekwaamde hij zich als ziekenverpleger en verpleegkundige in de psychiatrie. In een interview zegt hij daarover dat de verpleging in Nederland zeker niet zijn eigen keus zou zijn geweest, zijn hart trok naar de missie; daar is het echter niet van gekomen. Eind jaren '60 krijgt hij naast zijn gewone werk gelegenheid om in het pastoraat te gaan werken. Hij raakte betrokken bij het heiligdom van Onze Lieve Vrouw ter Nood in Heiloo. Het begon met het mentorschap van misdienaars en acolieten. Geleidelijk aan kwam het voorgaan in gebedsvieringen erbij. Vaak reed hij vanuit de Stichting op zijn brommer naar het heiligdom.

Als er later voor hem meer mogelijkheden komen is hij vaak te vinden in het woonwagenkamp, in de gevangenis of bij eenzame mensen in het hart van Amsterdam. In een interview spreekt hij van Stichter Glorieux, die doortrokken was van zorgen voor hen die zich aan de rand van de samenleving bevonden. Broeder Wiro deed hetzelfde op zijn manier met aandacht, een luisterend oor en een goed woord op het juiste moment. De orde en regelmaat van het klooster kwamen hierbij nogal eens in het gedrang. Hij vroeg en kreeg verlov om alleen te gaan wonen en betrok een appartementje in de Sint-Willibrordusstichting. Van hieruit bleef hij op zijn rusteloze en bedrijvige manier werkzaam.

Hij maakte vrienden met mensen aan de zelfkant, maar ook met mensen met wie hij serieuze gesprekken kon voeren, waarmee hij een fijn contact had, zoals hij vaak vertelde én waarmee hij ook van aardse geneugten kon genieten.

Maar de kwalen van de oude dag dienden zich aan. Hij sloeg er zo weinig mogelijk acht op. Hij zou graag in het harnas willen sterven. Hij begreep echter wel dat zijn overheid zich zorgen over zijn situatie maakte. Na een prachtig afscheid in Heiloo kwam hij eind januari van dit jaar naar Dongen. Het was voor Broeder Wiro een zware gang. In Dongen ging het aanvankelijk goed, maar na enige maanden moest hij toch zijn intrek nemen in de ziekenafdeling met een goede verzorging en veel belangstelling. Na een zware inzinking ontving hij het sacrament van de zieken. Uiteindelijk raakten zijn krachten op. Op 29 september maakte hij de overstap naar de God van Liefde die zijn trouwe dienaar met vreugde ontving. Op 3 oktober herdachten wij Br. Wiro – Antonius Nicodemus Maria Ahsmann in een plechtige uitvaartviering. We begeleidden Br. Wiro daarna naar zijn rustplaats op het broederkerkhof in Dongen.

Hij ruste in vrede.

Br. A.R.